

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **L. N. T.**, zast. JUDr. Daliborem Grůzou Ph.D., advokátem, se sídlem Hustopeče u Brna, Mírová 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2004, č. j. 36 Az 234/2004 – 14,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 9. 2004, č. j. OAM-2623/VL-20-05-2004, nebyl žalobci (dále jen „stěžovatel“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2, a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Podáním ze dne 26. 10. 2004 se žalobce domáhal přezkoumání uvedeného rozhodnutí žalovaného, jemuž vytýkal, že při rozhodování porušil ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu. Navrhoval proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Usnesením ze dne 22. 12. 2004, č. j. 36 Az 234/2004 – 14, Krajský soud v Brně podání žalobce (stěžovatele) ze dne 26. 10. 2004 odmítl a současně vyslovil, že účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení. Vycházel přitom z toho, že podání žalobce postrádalo základní náležitosti podání podle § 37 odst. 3 s. ř. s. a zejména pak též základní náležitosti žaloby vymezené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d), e) s. ř. s., neboť žalobce se fakticky jen omezil na nesouhlas s napadeným rozhodnutím správního orgánu. Proto byl soudem usnesením ze dne 5. 11. 2004, č. j. 36 Az 234/2004 – 4 a 5, vyzván k předložení napadeného rozhodnutí a k doplnění podání v rozsahu a způsobem uvedeným ve zmíněném usnesení. Žalobce však na výzvu ve lhůtě v usnesení stanovené nereagoval a neučinil tak ostatně ani později. Poněvadž je řízení podle dílu prvního, hlavy druhé, části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ovládáno zásadou dispoziční, je pravomoc soudu k přezkumu vymezena výlučně obsahem a rozsahem žalobních bodů v žalobě obsažených, bez nichž zásadně není soud oprávněn napadené rozhodnutí předmětem přezkumu učinit. V případě žalobcova podání tak chybí základní atributy, jež jsou nezbytnými

pro zahájení samotného věcného přezkumu rozhodnutí soudem, přičemž jde o takový nedostatek, pro který není možno v řízení pokračovat. Proto bylo podle § 37 odst. 5 s. ř. s., po poučení stěžovatele o důsledku takové nečinnosti, jeho podání odmítnuto.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel prostřednictvím zplnomocněného zástupce JUDr. Dalibora Grůzy Ph.D. včas kasační stížnost, v níž se dovolával důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Vyslovil přesvědčení, že důvody pro odmítnutí zde neexistovaly a mělo být tudíž soudem přezkoumáno nezákonné rozhodnutí o neudělení azylu, které bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 12 písm. b) zákona o azylu. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podáním ze dne 19. 1. 2005 podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s.

Žalovaný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i usnesení soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. I pro řízení o kasační stížnosti odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní výpovědi a podání stěžovatele. Protože kasační stížnost směřuje do procesního rozhodnutí soudu o odmítnutí žaloby pro absenci základních náležitostí podání žaloby, ponechal z tohoto důvodu rozhodnutí o kasační stížnosti na uvážení Nejvyššího správního soudu v Brně. Jinak též poznamenal, že neshledal důvody k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 18. 8. 2005 poučil účastníky o složení senátu v řízení o kasační stížnosti podle soudního řádu správního, účastníci však v tam stanovené lhůtě námitku podjatosti nevznesli. Dříve, než mohlo být Nejvyšším správním soudem o kasační stížnosti rozhodnuto, přípisem ze dne 22. 9. 2005, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu osobně dne 27. 9. 2005, vzal stěžovatel svou kasační stížnost, podanou proti usnesení Krajského soudu v Brně, sp. zn. 36 Az 234/2004, výslovně zpět. Současně sdělil, že tímto vypovídá plnou moc JUDr. Daliboru Grůzovi Ph.D., advokátu, se sídlem Mírová 4, Hustopeče u Brna, v této věci ku dni 1. 10. 2005. Zpětvzetí je opatřeno vlastnoručním podpisem stěžovatele L. N. T..

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím míní stěžovatel řízení ve věci neudělení azylu ukončit, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., použitého pro řízení o kasační stížnosti podle § 120 s. ř. s., tímto usnesením řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy soud řízení zastavil z důvodu zpětvzetí kasační stížnosti, se již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, a také se jím nezabýval.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, bylo o nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu